

Rigsrevisionen har heller ikke foretaget en analyse af arbejds effektiviteten på apotekerne.

Det kan således hverken være lønudviklingen eller personaleforbruget, der kan have givet rigsrevisionen anledningen til dens overvejelser. Men hvad er da forklaringen på den udviste interesse for netop lønudgifterne på de private apoteker?

Rigsrevisionen kunne have fået alle oplysninger til belysning af disse spørgsmål både hos personaleorganisationerne og i Danmarks Apotekerforening.

Da omkostningerne ved apoteksdriften skal inddækkes over medicinpriserne, er Danmarks Apotekerforening i særlig grad opmærksom på, at omkostningerne skal være rimelige og velbegrundede. I hvilken forbindelse det skal erindres, at sundhedsstyrelsen ved afgivelse af indstilling til indenrigsministeriet om ændringer i medicintaksten tiltrædes af konsulenter, hvoraf kun 1 er udpeget af Danmarks Apotekerforening.

2. Finansiering af apoteksdriften

Rigsrevisionen finder her anledning til relativt omfattende at behandle apotekernes indkomstforhold, herunder eksistensen af de såkaldte rentefrie kreditter. Beskrivelsen heraf svarer på flere områder til omtalen i tidligere redegørelser, men uden henvisning til supplerende materiale, der er tilvejebragt inden for de senere år og forelagt indenrigsministeriet.

Man kan notere sig, at rigsrevisionen ikke bilægger sine vurderinger økonomiske analyser, herunder giver et konkret skøn over antallet af nettorentefrie dage, subsidiært forsøger at dokumentere, at antallet af nettorente-

frie dage er større inden for apotekssektoren end inden for detailhandelen i øvrigt. Man giver heller ikke den oplysning, at den private apoteker, der både bærer det privatøkonomiske og privatretlige ansvar for apoteksdriften, har en gennemsnitlig skemaindkomst, der er ca. 20 pct. mindre end lønnen for de offentligt ansatte sygehusapotekere, som ikke har et tilsvarende personligt ansvar eller risiko.

I redegørelsen (pag. 29, punkt 41) gives forskellige oplysninger om indenrigsministeriets kendskab eller manglende kendskab til betydningen af leverandørkreditterne for apotekerne. Oplysningen er ukorrekt. Dels kan det dokumenteres, at ministeriet har haft kendskab hertil på et langt tidligere tidspunkt, dels siger almindelig sund fornuft, at man har haft dette kendskab allerede ved lovens udarbejdelse.

For det første har Apotekerfonden og sundhedsstyrelsen til stadighed over kortere og længere tid drevet en række apoteker, hvorfor det er udelukket, at man ikke har haft kendskab til finansieringen, herunder betydningen af de rentefrie kreditter fra leverandørerne.

Endvidere skal erindres om, at lederen af sundhedsstyrelsens apotekerafdeling indtil 1965 var apoteker, og at næsten alle visitatorer, bortset fra den, der er ansat p.t., er blevet udnævnt til apotekere.

Endelig har Apotekerfonden, hvor indenrigsministeriet gennem en lang årrække har været repræsenteret, som betingelse for at yde lån til apotekerne krævet, at varekreditterne blev udnyttet fuldt ud til finansiering af apoteksdriften.

Foreningen skal i øvrigt henvise til bemærkningerne i vedlagte bilag.

Med venlig hilsen

p. f. v.

H. TOVBORG-JENSEN,
formand

/ Peter J. Kielgast,
generalsekretær

Til statsrevisorerne